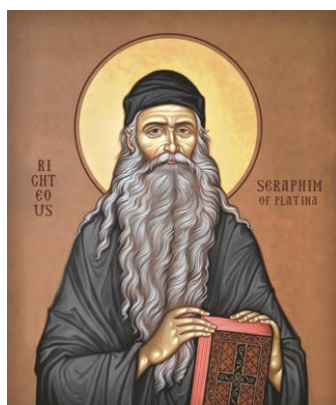

Apostoli au fost purtați minunat pe norii cerului la Ierusalim pentru înmormântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Dar Toma a sosit prea târziu, de abia după trei zile, și pentru aceasta a plâns nemângâiat. La ruga lui ceilalți apostoli au deschis mormântul Fecioarei, ca și el să se poată închina cinstului ei trup. Dar trupul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu nu se mai afla în racla în care fusese așezat: Domnul o luase pre Maica Lui la Locașurile Sale cerești.

Astfel, întârzierea Sfântului Toma a descoperit lumii întregi minunata preaslăvire și înălțare a Maicii lui Dumnezeu cu trupul la ceruri, tot așa cum îndoirea lui a întărit în întreaga lume adevărul învierii Domnului Hristos.

(Sf.N.Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

Două moduri greșite de apropiere de viața spirituală

Sf. Serafim Rose,
icoană

Lumea din jurul nostru, anormală cum este, este locul unde ne începem viața creștină. Indiferent de ce facem cu viața noastră, indiferent de adevăratul conținut creștin pe care i-l dăm, totuși încă are ceva din amprenta generației în ea și trebuie să fim destul de smeriți pentru a vedea acest lucru.

De aici trebuie să începem. Există două moduri greșite de a te apropia de viața din jurul nostru, căi pe care mulți pășesc de obicei azi, gândind că, într-un fel, aceste lucruri ar trebui să le facă un creștin ortodox.

Un mod de apropiere - cel mai obișnuit - este pur și simplu de a merge în pasul vremii: să te adaptezi la muzica rock, la gusturile și curentele moderne și la întregul ritm al vieții moderne. De cele mai multe ori părinții de modă veche vor avea foarte puțin contact cu această viață și vor continua să-și ducă viața mai mult sau mai puțin separat, dar se vor bucura să-și vadă copiii urmând ultima modă și vor crede că acest lucru este lipsit de primejdii.

Această cale este un dezastru total pentru viața creștină; este moartea sufletului. Unii încă mai pot duce o viață respectabilă în afara lumii, fără să lupte împotriva spiritului vremii, dar sunt morți sau pe moarte; și cel mai trist lucru dintre toate - copiii le vor plăti prețul cu numeroase boli și tulburări psihice și spirituale care sunt din ce în ce mai frecvente.

Una dintre membrii conducători sectei sinucigașe, care a sfârșit atât de tragic în Jonestown, era fiica cea mică a unui preot ortodox grec; grupuri sataniste de rock precum Kiss-Kids in Satan's Service - sunt alcătuite din tineri ruși foști ortodocși; cea mai mare parte a comunității templului satanic din San Francisco, conform unui recent studiu sociologic, este format din tineri ortodocși. Acestea sunt doar câteva cazuri zguduitoare; majoritatea tinerilor ortodocși nu merg chiar atât de departe - ci doar se integrează lumii anti-creștine din jurul lor și încetează să mai fie exemple de trăire creștină pentru cei din jurul

lor. Este rău așa. Creștinul trebuie să fie diferit de lume, cu atât mai mult diferit de lumea ciudată și anormală de astăzi.

Altă apropiere greșită și la extrema opusă este aceea care ar putea fi numită falsă spiritualitate. O dată cu accesul relativ ușor datorat traducerilor cărților ortodoxe despre viața duhovnicească și a răspândirii vocabularului ortodox despre lupta duhovnicească, se poate observa o creștere a celor care vorbesc despre isihasm, despre rugăciunea inimii, despre viața ascetică, despre stări înalte de rugăciune și de teologia înaltă a unor Sfinți Părinți precum: Sf. Simeon Noul Teolog, Sf. Grigorie Palama, Sf. Grigorie Sinaitul. Este foarte bine să fii conștient de adevărata înălțime a vieții spirituale ortodoxe și să ai evlavie la marii sfinți care s-au împărtășit de ea; dar dacă nu vom cugeta într-un mod foarte realist și foarte smerit la cât de departe suntem cu toții astăzi de viața isihastă și cât de puțin